

Pași pe calea înțelepciunii (10)

Ai grijă! Te pândește nenorocirea!

Pastor MARIN PINTILIE
Biserica Pentecostală Filadelfia,
Cluj-Napoca

„Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți, fiindcă îmi întind mâna și nimeni nu ia seama, fiindcă lepădați toate sfaturile mele și nu vă plac muștrările mele, de aceea și eu voi râde când veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza, când vă va apuca groaza ca o furtună și când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej, când va da peste voi necazul și strâmtorarea.”

(Proverbe 1.24-27)

Versetele 24 și 25, surprind patru atitudini negative, ca răspuns la strigarea înțelepciunii:

- **Împotrivirea** (*Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți...*);
- **Nepăsarea** (*fiindcă îmi întind mâna și nimeni nu ia seama*);
- **Lepădarea** (*Respingerea*) (*fiindcă lepădați toate sfaturile mele*);
- **Neplăcerea** (*și nu vă plac muștrările mele*).

Împotrivirea, nepăsarea, respingerea, neplăcerea... Ne întrebăm, poate, de ce această atitudine potrivnică, exprimată cu atâta îndârjire? Pentru că dincolo de standardele tradiționale, sau culturale ale unei societăți, standarde ce crează anumite diferențe și divergențe, descoperim aici un conflict care face abstracție de barierele sau cutumele unei generații. Un conflict prezent de-a lungul istoriei; un conflict între lumină și întuneric, între adevăr și minciună, între sfințenie și păcat, între Dumnezeu, izvorul adevăratei înțelepciuni și Satan, cel care a reușit, prin înșelăciune, să creeze așa-numita înțelepciune pământească, firească, drăcească, în conformitate cu Iacov 3.15.

Această împătrită aversiune în fața chemării înțelepciunii, a chemării lui Dumnezeu, are ca urmare o împătrită consecință negativă, exprimată în cuvintele din versetele 26 -27: *„...de aceea și eu voi râde când veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza, când vă va apuca groaza ca o furtună și când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej, când va da peste*

voi necazul și strâmtorarea”.

Nenorocire, groază, necaz și strâmtorare. Un astfel de avertisment lansat și apostolul Pavel în Epistola către Romani cap. 2 pentru omul împietrit și insensibil la diversitatea chemării divine, chemare concretizată în „bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări”: *„Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Și anume, va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea; și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire. Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omnesc care face răul: întâi peste iudeu, apoi peste grec”* (Romani 2.4-9).

Așadar, orice împotrivire în fața chemării înțelepciunii, orice atitudine negativă ne expune unor riscuri pe care nu ar trebui să ni le asumăm. E mult mai înțelept, și este în folosul nostru. De remarcat este și faptul că există o vreme când răsună pentru fiecare din noi, această chemare a înțelepciunii; și vremea aceasta e în general vremea tinereții noastre. Dacă o ignorăm, peste ani, spre apusul vieții vom începe să culegem roadele alegerii noastre greșite:

vom ajunge în nenorocire, în necaz și strâmtorare și, apucați de groază, vom căuta cu disperare atunci sfatul înțelepciunii pentru a ieși din criză. Va fi poate târziu și zadarnic. Să ascultăm, deci, răspunsul înțelepciunii pentru o astfel de vreme: *„de aceea și eu voi râde când veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza, când vă va apuca groaza ca o furtună și când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej, când va da peste voi necazul și strâmtorarea”* (vv. 26-27).

Să citim și alte asemenea avertismente și să luăm aminte la ele: *„Atunci mă vor chema, și nu voi răspunde; mă vor căuta, și nu mă vor găsi. Pentru că au urât știința și n-au ales frica Domnului, pentru că n-au iubit sfaturile mele și au nesocotit toate muștrările mele. De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor și se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde;”* (Proverbe 1.28-32); *„Când are a face cu cei batjocoritori, Își bate joc de ei...”* (Proverbe 3.34); *„Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își vatamă sufletul său; toți cei ce mă urăsc pe mine, iubesc moartea”* (Prov. 8.36).

Închei studiul de față cu un ultim gând, preluat tot de la distinsa doamnă – Înțelepciunea: *„Dacă ești înțelept, pentru tine ești înțelept; dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi”* (Proverbe 9.12).